

Θοδωρής: Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας. Εμείς, η Τρίτη τάξη, θα σας παρουσιάσουμε το μονόπρακτο θεατρικό [«ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΔΩΡΟ»](#), ένα έργο με μηνύματα διαχρονικά, αλλά και πολύ επίκαιρα.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΔΩΡΟ

Βρισκόμαστε στο σαλόνι ενός σπιτιού. Ο γιος της οικογένειας ονομάζεται Κωνσταντίνος και έχει γενέθλια. Οι φίλοι του έρχονται το απόγευμα να παίξουν. Αυτός είναι με την αδερφή του και τους περιμένουν... (Παίζει κάποιο χαρούμενο τραγούδι...)

[ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ.mp3](#)

- Κωνσταντίνος :** Είμαι χαρούμενος που θα έρθουν τα παιδιά να παίξουμε.
- Έλενα :** Ναι! Αλήθεια, Κωνσταντίνε, θα τους δείξεις το νέο δώρο που σου έφερε ο νονός σου το μεσημέρι;
- Κωνσταντίνος :** Αμ, γι' αυτό τους περιμένω καημένη πώς και πώς! Πιο περίεργο δώρο δε θα έχουν ξαναδεί !...
- Έλενα :** Δε φοβάσαι μη τρομάξουν;
- Κωνσταντίνος :** Ε και! Πολύ πλάκα θα έχει. Αν δεν τρομάξουν θα ανησυχήσω.
- Έλενα :** Εσύ μπορείς να το χειριστείς καλά έτσι;
- [\(Χτυπάει το κουδούνι της πόρτας\)](#)
- Κωνσταντίνος :** Άσε τις κουβέντες βρε Έλενα και πήγαινε να ανοίξεις.
- Έλενα :** Γιατί παρακαλώ εγώ;
- Κωνσταντίνος :** Γιατί εγώ γιορτάζω!
- (Τα παιδιά φωνάζοντας χρόνια πολλά μπαίνουν στο σαλόνι του σπιτιού)
- Χρυσάνθη :** Βρε παιδιά, παιδιά λέω! Ευτυχώς που ήρθαμε λίγο στη γιορτή του Κωνσταντίνου να παίξουμε!
- Δημήτρης :** Γιατί Χρυσάνθη;
- Χρυσάνθη :** Γιατί η μητέρα μου με είχε βάλει επί δύο ώρες να μάθω το ποίημα για την 28^η Οκτωβρίου
- Θανάσης :** Βρε manía οι μεγάλοι με αυτά τα ηρωικά ποιήματα

- Αννα Μαρία** : Και όλο όχι και όχι! Τολμάς να τους πεις όχι!
- Βασιλική** : Εμένα πάλι δε μου αρέσει που όλοι έρχονται και μας ρωτάνε : «Τι έγινε στο έπος του 40;» «Τι γιορτάζουμε την 28^η Οκτωβρίου;» «Ποιος είπε το Όχι;»
- Χάρης** : Λες και αν απαντήσουμε λάθος θα διαγραφόταν ο πόλεμος και δε θα πεθαίνανε χιλιάδες, εκατομμύρια άνθρωποι!
- Αννα Μαρία** : Και τα παιδιά που πέθαναν στην κατοχή από την πείνα και τις αρρώστιες!
- Παναγιώτης** : Μωρέ αφήστε τα πένθιμα και τα θλιμμένα. Εγώ γέλασα πολύ σήμερα που μας έδειχνε ο κύριος τις γελοιογραφίες με τον Ιταλό δικτάτορα το Μουσολήνα!
- Βασιλική** : Μουσολίνι, άκου Μουσολήνα!
- Θεόφιλος** : Εγώ τον Μουσολίνι δεν τον φοβάμαι. Τον Χίτλερ όμως θα τον φοβόμουν. Ήταν τόσο τρομαχτικός!
- Έλενα** : Κάτσε και σε λίγο σε περιμένει μια μεγάλη έκπληξη.
- Ελένη** : Παιδιά, εγώ είμαι μισή Ιταλίδα. Δηλαδή με μισείτε;
- Χρυσάνθη** : Ανάλογα ποια μισή είσαι Ελληνίδα! Χα χα χα (γελάνε όλοι)
- Χάρης** : Εμείς Ελένη αγαπάμε όλα τα παιδιά του κόσμου. Εσένα που είσαι συμμαθήτρια μας σε αγαπάμε δυο φορές.
- Κωνσταντίνος** : Να τη βάλουμε να ορκιστεί ότι μισεί το σινιόρ Μουσολίνι!
- Θεόφιλος** : Και το Χίτλερ... και το Χίτλερ!
- Δημήτρης** : Ήρωά μου εσύ!...
- Αννα Μαρία** : Μήπως παιδάκια να ορκιστούμε όλοι μαζί ότι δε μας αρέσει ο φασισμός. Γιατί οι κακοί αυτοί έχουν πεθάνει! Ο Θεόφιλος φοβάται το Χίτλερ που δεν υπάρχει πια. Εγώ φοβάμαι αυτούς που υπάρχουν σήμερα και που μπορεί να είναι ανάμεσά μας.
- Θοδωρής** : Ποιους εννοείς; Υπάρχει κάποιος ανάμεσα μας. Θέλω να τον γνωρίσω.

- Χάρης** : Θα του δώσεις βραβείο;
- Άννα Μαρία** : Ίσως όλοι μας... Όλοι έχουμε έναν κακό εαυτό. Θέλουμε να γίνεται πάντα το δικό μας και δε σκεφτόμαστε τους άλλους.
- Βασιλική** : Όπως για παράδειγμα σήμερα που ο Θοδωρής μάζεψε τα αγόρια και κανόνισε να μη παίζουνε μαζί μας. Και όποιο κορίτσι πλησίαζε το διώχνανε κακήν κακώς.
- Χάρης** : Πώς από τους ήρωες του '40 που πολέμησαν για την Ελλάδα και από το ΟΧΙ που είπαμε στους Ιταλούς φτάσαμε στο Θοδωρή;
(Τα παιδιά γελούν) Ωραία γελάσαμε. Ας πούμε τώρα ένα πολύ ωραίο σχετικό τραγούδι...
[Ο Ναπολιτάνος Μαρινέλλα.mp4](#)
- Μελαχρινέ Ναπολιτάνε
ο πόλεμος είναι φριχτός
εσύ μαχαίρωσες τον Πάνο
μετά σε σκότωσε κι αυτός
Τώρα κοιμάστε αγκαλιασμένοι		2x
όπως το θέλησε ο Θεός		2x
να 'ναι οι λαοί αδελφωμένοι		2x
Μαύροι, λευκοί, ένας λαός		2x
- Εσύ στη Νάπολη μπαρμπέρης
κι αυτός ψαράς στο Αιτωλικό
να μάθεις δεν θα καταφέρεις
πώς φτάσατε στο φονικό
Τώρα κοιμάστε αγκαλιασμένοι		2x
όπως το θέλησε ο Θεός		2x
να 'ναι οι λαοί αδελφωμένοι		2x
Μαύροι, λευκοί, ένας λαός		2x
- Έλενα** : Παιδιά ο νονός του Κωνσταντίνου, του έφερε ένα παιχνίδι φανταστικό!
- Παναγιώτης** : Τι Κωνσταντίνε, το P S 3;
- Θεόφιλος** : Σιγά μη του έφερε και πλέιμομπιλ
- Κωνσταντίνος** : Παιδιά μου έφερε ένα ρομπότ πιο ψηλό και από το μπόι μας!
- Θανάσης** : Ε, να του ανάψουμε λαμπάδα!

- Κωνσταντίνος** : Το λένε i- Χίτλερ.
- Χάρης** : Αη στο καλό!
- Κωνσταντίνος** : Πάω να το φέρω. Εσύ Έλενα εξήγησέ τους τι κάνει το ρομπότ για να παίζουμε...! (φεύγει)
- Έλενα** : Λοιπόν παιδιά ακούστε: Ο i- Χίτλερ όταν πλησιάσεις κοντά και του πεις μια καλή πρόταση σου δίνει μια καραμέλα! Όταν του πεις μια κακή πρόταση σου δίνει μια σφαλιάρα! Όταν του φωνάξεις κακέ κακέ Χίτλερ σε κυνηγάει, ενώ όταν του φωνάξεις καλέ Χίτλερ σταματάει!
- Χρυσάνθη** : Εγώ θα του ζητήσω ένα ποδήλατο. Ή έστω μια κούκλα με ξανθά μαλλιά σα Γερμανίδα!
- Άννα Μαρία** : Δεν είναι και ο άγιος Βασίλης, ο i- Χίτλερ είπαμε είναι! Τι δεν καταλαβαίνεις!
- όλοι** : Τι δεν καταλαβαίνεις...!
- Δημήτρης** : Άντε, έλα i- Χίτλερ, έλα!
- (Μπαίνει ο Κωνσταντίνος με τον i- Χίτλερ - Γιάννη. Αυτός με στρατιωτικό βήμα πηγαίνει στο κέντρο της σκηνής. Ο Θεόφιλος που φοβάται πηγαίνει πίσω από τα παιδιά. Πρώτος τον πλησιάζει ο Θεοδωρής)
- Θεοδωρής** : Λοιπόν i- Χίτλερ: Μακάρι να είχαμε πάντα πόλεμο!
- Ο i- Χίτλερ του ρίχνει με το χέρι του μια σφαλιάρα.
- (Πλησιάζει η Βασιλική)
- Βασιλική** : Το πιο όμορφο πράγμα στον κόσμο, σα λουλούδι ανθισμένο είναι η ειρήνη.
- Ο i- Χίτλερ – Γιάννης βάζει το χέρι στην τσέπη και της δίνει μια καραμέλα.
- (Κάποια παιδιά παροτρύνουν το Θεόφιλο.)

- Παναγιώτης και Άννα Μαρία** : Άντε Θεόφιλε, πήγαινε κι εσύ.
- Θεόφιλος** : Φο..., φοβάμαι!
- Δημήτρης** : Έλα Άκη, θάρρος
- Κωνσταντίνος** : Αέρα, αέρα που έλεγαν και στο μέτωπο του '40.
- (Ο Θεόφιλος μαζεύει κουράγιο και επιβεβαίωση από τους φίλους του και πλησιάζει...)
- Θεόφιλος** : Εμένα δε μου αρέσει ο πόλεμος, αλλά ... μου αρέσουν τα όπλα!
- Ο i- Χίτλερ** ρίχνει μια σφαλιάρα, αλλά ο Θεόφιλος σκύβει και τον αποφεύγει
- Θεόφιλος** : Τη γλίτωσα, τον κορόιδεψα ... (κι ενώ κομπάζει, ο i- Χίτλερ με το άλλο χέρι τελικά του ρίχνει μια σφαλιάρα και όλοι γελούν)
- Έλενα** : Κακέ Χίτλερ, κακέ Χίτλερ
- Ο i- Χίτλερ** αρχίζει να κνηγά τα παιδιά και να μοιράζει σφαλιάρες.
- Βασιλική** : Καλέ μου Χίτλερ, καλέ μου Χίτλερ.
- (ο i- Χίτλερ σταματά και πηγαίνει πίσω από τα παιδιά)
- Δημήτρης:** Πλησιάζει προς τον κόσμο και λέει:
Κυρίες και κύριοι
Χαιρόμαστε που γελάσατε με το θεατρικό μας.
Πρέπει όμως να τονίσουμε πως ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι δεν είναι καθόλου για γέλια.
Ούτε τρελοί ήταν όπως λένε κάποιοι.
Ήταν ρατσιστές, ναζί και φασίστες.
Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ.
Γι' αυτό και το τραγούδι που ακολουθεί θα είναι πάντα επίκαιρο.
- Τα παιδιά πηγαίνουν μπρος στη σκηνή. Απευθύνονται στο κοινό και λένε το τραγούδι: [Μάνος Λοΐζος_ακορντεόν\[1\].mp4](#)

Στη γειτονιά μου την παλιά είχα ένα φίλο
που ήξερε και έπαιζε τ' ακορντεόν
Όταν τραγούδαγε, φτυστός ήταν ο ήλιος
φωτιές στα χέρια του άναβε τ' ακορντεόν

Μα ένα βράδυ σκοτεινό σαν όλα τ' άλλα
κράταγε τσίλιες παίζοντας ακορντεόν
Γερμανικά καμιόνια στάθηκαν στη μάντρα
και μια ριπή σταμάτησε τ' ακορντεόν

Τ' αρχινισμένο σύνθημα πάντα μου μένει
όποτε ακούω από τότε ακορντεόν
Κι έχει σα στάμπα τη ζωή μου σημαδέψει | 2x
Δεν θα περά-, δεν θα περάσει ο φασισμός

Θοδωρής: (Πλησιάζει προς το κοινό και λέει:) Κυρίες και κύριοι σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας στη γιορτή μας. Η γιορτή μας θα κλείσει με τον εθνικό ύμνο
<https://www.youtube.com/watch?v=GQqiwU6cjQ8>